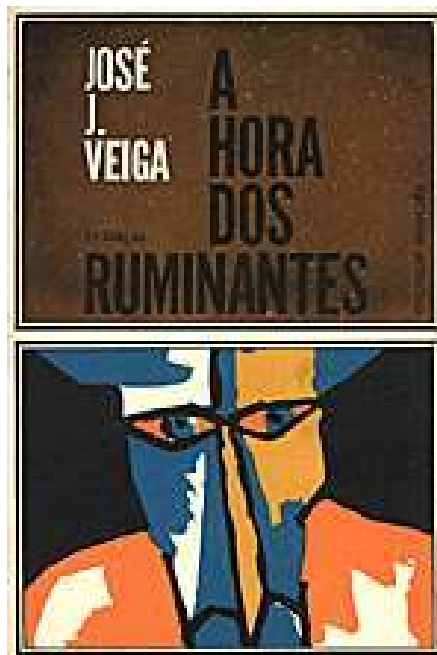

A Hora dos Ruminantes

José J. Veiga

[Download now](#)

[Read Online](#) ➔

A Hora dos Ruminantes

José J. Veiga

A Hora dos Ruminantes José J. Veiga

Manirema bij het vallen van de avond – voorboden, voortekens, geluiden. Aangedragen door de wind, die rond de straathoeken speelt, het onvermijdelijke hondengeblaf en gehuil van baby's met oorpijn of angst voor het donker. Druk confererende kikkers, ijzer slijpende krekels, vleermuizen die met grote steken zwarte lappen naaien en die over het kerkplein uitstrekken voor een somber feest. Manirema wacht de nacht. Vreemde mannen slaan een kamp op bij het gezapige stadje in het Braziliaanse binnenland. Wie zijn ze en wat komen ze doen? Waarom sturen ze een meute honden op het stadje af? En waar komen de ossen vandaan die als een Bijbelse plaag Manirema bezetten?

In 1964 pleegt het Braziliaanse leger een staatsgreep en vestigt een nationalistische dictatuur. Er daalt een duistere nacht van vrijheidsberoving, censuur en geweld neer over het land die twintig jaar zal aanhouden. De drie plagen van Manirema is in 1966 het allegorische antwoord van José J. Veiga op die nacht. Het boek heeft de huiveringwekkende kracht van het werk van Franz Kafka en José Saramago.

A Hora dos Ruminantes Details

Date : Published 1998 by Civilização Brasileira (first published 1966)

ISBN :

Author : José J. Veiga

Format : 106 pages

Genre : Fiction, Literature

 [Download A Hora dos Ruminantes ...pdf](#)

 [Read Online A Hora dos Ruminantes ...pdf](#)

Download and Read Free Online A Hora dos Ruminantes José J. Veiga

From Reader Review A Hora dos Ruminantes for online ebook

Adriana Scarpin says

Poxa, esse livro dava um filme da hora, né não? Desde que nas mãos de um cineasta digno, é claro. Já tentaram levá-lo às telas nos anos 70, mas não deu certo, como as camadas alegóricas do livro proporcionam diversas leituras, as possibilidades de adaptação seriam infinitas.

Carolina Rosinelli says

Amazing!

Laurent says

Sublieme allegorie over de dreiging van het vreemde, het onbekende en het klimaat van wantrouwen dat daarmee samenhangt. Vlakbij het fictieve Braziliaanse stadje Manirema vestigt zich een groep onbekende mannen in een verlaten hoeve. Op enkele uitzonderingen na houden de mannen afstand tot de lokale bevolking, wat de meesten autochtonen als teleurstellend ervaren of op zijn minst doet fronsen. Van lieverlede is het stadje door de indringers compleet uit zijn lood geslagen, een algemene onrust doet er zijn intrede. Sommigen pappen aan met de mannen omdat ze een zaakje ruiken, anderen verzetten zich halsstarrig en weigeren te plooien. Dan, plots, uit het niets, wordt het stadje overspoeld door een enorme roedel honden, afkomstig van de hoeve. Wanneer de honden gestaag wegtrekken wordt Manirema kort erna overspoeld door duizenden ossen. Tot op een dag de stilte heerst, eveneens uit het niets: de ossen zijn plotseling verdwenen, net als de vreemde mannen. De rust van het plattelandstadje is hersteld: 'De uren keerden terug, allemaal, de goede en de slechte, zoals het hoort.'

Veiga's heldere, eenvoudige stijl is bijzonder beklijvend en balanceert op het scherpst van de snede tussen absurdisme en magisch-realisme. Zijn roman, waarin de stemmen van Márquez, Kafka en Camus tussen de regels weerklinken, staat of valt niet met de al te gemakkelijke 'doorprikbaarheid' van 'een allegorie': dit boek is veel rijker, heeft meer lagen en heeft een zeggingskracht die volledig op zichzelf staat. 'De drie plagen van Manirema' lezen als een metafoor voor de militaire coup in Brazilië (zoals vertaler Lemmens in zijn nawoord suggereert), is maar één mogelijke lectuur en wellicht al te doorzichtig. De indringers staan voor al onze angsten en dat maakt het verhaal van dit bloedstollend boek nog huiveringwekkender.

Anna Karol says

Narrativa fantástica, de fato. E político-alegórica também. Interessante, especialmente porque é um autor goiano.

1001 Livros Brasileiros Para Ler Antes de Morrer says

<https://1001livrosbrasileirosparalera...>

Andrea M. S. says

Só queria deixar registrado aqui uma citação desse livro genial:

“A fala de cada um devia ser dada em metros quando ele nasce. Assim quem falasse à toa ia desperdiçando metragem, um belo dia abria a boca e só saía vento.”

Tempo de Ler says

Quando perto de Manarairema se instala uma comunidade de estranhos, os habitantes da cidade, sem saberem quem são estes homens e quais as suas intenções, reagem de forma passiva e obediente. Gente simples, tentam adaptar-se à nova realidade sem confrontar os vizinhos, apesar das incertezas que guardam em relação ao presente e também ao futuro.

José J. Veiga mistura fantasia com realismo nesta alegoria sobre o terror de viver numa realidade opressiva; *A Hora dos Ruminantes* explora o inerente medo do desconhecido e o consequente sentimento de desconfiança que se instala nestas condições.

Cicero Nogueira says

Esse livro é igual o filme "Aquarius": seria melhor se não fosse tão politizado.

Asl?han Çelik Tufan says

Kitlelerin kitleler üzerinde hakimiyet kurması üzerine karanlık bir k?sa roman. Gerçekten çok feyzal?nacak çok dü?ündürcek ve hak verecek bir okuma! Birkaç saat içinde okunup bitse de etkisi epey kal?yor! Tavsiye ederim!

Ferda Nihat Koksoy says

...O âna dek yalnızca nehrin durgun suları?na, ma?aralar?n derinliklerine ve karanlık mahzenlere nüfuz edebilen so?uk hava, ?slak burnuyla etraf? koklayarak dolanan bir köpek gibi evlerin içine girmeye ba?lad?.

-...karanlıkta her halat y?lan, her papaz ke?i?tir.

-...gömülen sorun kök salar derler.

-...s?rf yüzgöz olmamak için, evden ç?karken gülümsemeye dair yüzündeki tüm izleri silenlerdendi.

-Dostluk iki yönlü bir yoldur.

-Birinin niyeti yoksa, iki ki?inin kavga etmesi mümkün de?ildir.

-...dünyan?n bekçisi, müfetti?i gibi davranan dürüst bir adam.

- ...her ?ehrin, her kasaban?n, halk? akl?n yoluna davet edecek bir deliye ihtiyac? vard?r.

- Her ?ey h?zl?ca de?er kaybediyordu. Ask?dan dü?en bir ?apka yerde kal?yor, kimse onu umursam?yor, yerden kald?rmak için harcanacak çaba ileride sa?layabilece?i fayda hesaba kat?l?nca gereksiz bulunuyordu. Dört bir yandan iç çeken insanlar?n sesleri gelse de hiç kimse harekete geçmiyordu; bir ki?inin iç çeki?i di?erlerinin çekti?i ac?yla k?yaslan?nca ilgiye de?er bulunmuyor, üstüne sadece genel ümitsizli?i yans?tan yorumlar yap?l?yordu.

Kasaba ölümün k?y?s?na yana?m??t? ve onu sadece bir mucize kurtarabilirdi.

Stacia says

Prior to reading the book, I read a quote that said Veiga's writing mixes rural-life naturalism & the Kafkaesque & I'd say that's a very spot-on description. Assuming his book is an allegory of life under (Brazilian) military rule, his fable-like narrative captures the underlying fear, the pressures that bear down on individuals & communities, & the sheer dread of not knowing -- not knowing what is happening, why it is happening, what your neighbor or friend is thinking, or what may happen tomorrow.

I stumbled across this book at a library sale awhile ago & I'm glad for the serendipity of finding it. A worthwhile read for fans of international literature.

Pam says

I read this book as a twenty-something living in Brazil (decades ago now!!). His writing is direct, familiar, and funny, making the terror of the story more real and present. I lived in Brazil during the dictatorship and the story captures the omnipresent horror of living under repression. I've loved it and remembered it all these years. Time to re-read it.
